

UDENRIGSMINISTERIET

Samrådsspørgsmål C af 3. oktober 2018 om arbejdsforhold ved vietnamesisk produktion af rejer til danske supermarkeder til besvarelse den 23. oktober 2018.

Til:
Udenrigsministeren
Enhed:
HPA
Dato:
18-10-2018
Sag: 2018 - 39013

TALEPUNKT

Tak for muligheden for at drøfte, hvordan regeringen via udenrigspolitikken arbejder for at sikre, at vietnamesiske produkter på det danske marked er ansvarligt fremstillet. Jeg vil i dag primært fokusere på handelspolitikken.

Helt overordnet er jeg enig i, at der er behov for at sikre bedre beskyttelse af arbejdstagerrettigheder i Vietnam. Derfor bruger vi også handelspolitikken til at søge at påvirke forholdene.

Vi skal ikke forbyde salg af vietnamesiske rejer pga. de udfordringer, som Danwatch beskriver. Det vil blot ramme de arbejdere, som vi gerne vil sikre bedre vilkår. I stedet skal vi lave moderne rammer for samhandlen. Vi skal give de økonomiske operatører incitamenter til at forbedre produktionsvilkårene og til at efterleve arbejdsmarkedsstandarder. Det er derfor positivt, at danske virksomheders indkøbsafdelinger har skærpet fokus på bæredygtighed i produktionen af de varer, som de importerer til Danmark.

Handelspolitik er som bekendt EU-kompetence. Vi skal derfor sikre, at EU's frihandelsaftaler indeholder solide forpligtelser om bæredygtighedsspørgsmål – som ud over arbejdsmarkedstandarder bl.a. også omfatter miljøbeskyttelse. Det er en klar prioritet fra regeringens side. Handelspolitik er jo også et middel til at udbrede europæiske værdier og standarder. Det gælder eksempelvis respekt for arbejdstagerrettigheder og de internationale konventioner, som understøtter det.

EU afsluttede forhandlingerne om en frihandelsaftale med Vietnam tidligere i år. Aftalen mangler fortsat underskrift og godkendelse af Rådet og Europa-Parlamentet, hvilket forventes at ske inden for de næste måneder.

Kommissionen omtaler frihandelsaftalen med Vietnam som den hidtil mest ambitiøse og omfattende frihandelsaftale, EU har forhandlet med et udviklingsland. Det indebærer blandt andet, at næsten alle toldsatser falder væk. Også i forhold til bæredygtig udvikling er barren sat højt, idet kravene svarer til dem, EU stiller til mere udviklede økonomier, eksempelvis Sydkorea.

Aftalen indeholder specifikke forpligtelser angående Vietnams efterlevelse af ILO's standarder og konventioner. Det gælder både i forhold til de kernekonventioner, som Vietnam allerede har ratifi-

ceret, og de tre konventioner, som landet fortsat mangler at ratificere. Vietnam har på den baggrund - blandt andet i samarbejde med EU og ILO i Hanoi - taget skridt til at opfylde de udestående forpligtelser. Dette viser, at vi kan nå konkrete resultater via den handelspolitiske dialog.

Med aftalen forpligter Vietnam sig også til effektiv implementering og håndhævelse af national arbejdsmarkedslovgivning. Det skal hindre, at tiltrækning af handel og investeringer sker baseret på omgåelse af love og regler - bl.a. brud på de nationale arbejdstidsregler, hvilket Danwatch med rette fremhæver som et stort problem i rejeproduktionen.

For at sikre, at aftalen bliver fuldt implementeret, etableres institutionelle strukturer, der også omfatter civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter. Eksempelvis nedsættes en komité for handel og bæredygtig udvikling, hvor repræsentanter for EU og Vietnam sammen vurderer, om aftalens forpligtelser om bæredygtighed gennemføres som planlagt. Hvis det ikke sker, kan komiteen gribe ind.

Frihandelsaftalen med Vietnam er med andre ord et rigtig godt instrument til at fremme respekten for bæredygtig udvikling.

Vi må ikke glemme, at Vietnam er et kommunistisk regime med en anden økonomisk model. Alligevel er der stor opbakning blandt vietnameserne til en frihandelsaftale med EU. Forholdene i Vietnam er ikke perfekte, men med frihandelsaftalen skubber vi udviklingen i en positiv retning.

Selvfølgelig kan handelspolitik ikke løse alle verdens problemer, og det kan vi lige så godt være ærlige om. I sidste ende er de nødvendige forandringer og forbedringer af arbejdstagernes vilkår nødt til at komme indefra i det vietnamesiske samfund.

Det ændrer dog ikke på, at samhandel har en stor værdi i sig selv. I bund og grund føres dansk – og europæisk – handelspolitik ud fra en tanke om, at frihandel er godt for alle parter. Det øger velstanden. Og det skaber direkte forbindelser og styrker forståelsen mellem mennesker på tværs af grænser.

Lad mig til sidst også nævne udviklingssamarbejdet. Danmark har som bekendt udfaset den bilaterale udviklingsbistand til Vietnam. Dog støtter vi gennem vores flerårige partnerskab med Verdensnaturfonden fortsat samarbejdet med lokale vietnamesiske partnere om at fremme arbejdstagerrettigheder, anstændigt arbejde og bæredygtige værdikæder i rejeproduktionen i Vietnam.

Gennem EU's udviklingssamarbejde med Vietnam støtter regeringen herudover flere projekter, der har til formål at forbedre arbejdsmarkedsstandarderne i Vietnam. Det sker blandt andet via fokus på bæredygtighed inden for rejeproduktion.

Samlet set bør der derfor ikke være tvivl om, at regeringen arbejder aktivt for at forbedre arbejdsmarkedsstandarder og respekt for arbejdstagerrettigheder i Vietnam.

HPA